

[Prieme.]

og det kan jo ogsaa i paakommende Tilfælde gavne den Funktionær, som det ærede Medlem talte om, at han holdes udenfor:

Maa jeg ikke lige besvare det Spørgsmaal.....

Formanden: Tiden for en kort Bemærkning er udløbet. Det ærede Medlem maa vente til senere.

Det ærede Medlem Hr. Gustav Pedersen har Ordet for en kort Bemærkning.

Gustav Pedersen: Det lyder jo meget flot, naar det ærede Medlem Hr. Prieme udtaler Ønsket om, at der ikke bliver Overorganisering. Men jeg kan oplyse det ærede Medlem om, at den paagældende Arbejdsgiver var organiseret, baade paa Kryds og paa tværs; for sit eget Vedkommende havde Arbejdsgiveren ikke undladt at assurere sine Interesser baade i Arbejdsgiverforeningen og i forskellige Branchesammenslutninger. Derimod skulde det altsaa forbydes den lille Kontormedhjælper at være Medlem af sin Organisation. Hvis det er den Maade, det ærede Medlem Hr. Prieme ønsker at bekæmpe Overorganisationen paa, saa er det i hvert Fald en ejendommelig Maade, og saa staaer det i høj Grad i Kontakt med Ønsker vedrørende den her omhandlede Lovs Virkninger. Det er Arbejderne, der skal hindres i at være organiserede, de andre skal nok under den ene eller den anden Form finde ud af, hvordan de kan gennemføre deres Organisation.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Prieme har Ordet for en kort Bemærkning.

Prieme: Det ærede Medlem Hr. Chr. Jensen rettede et direkte Spørgsmaal til mig, som jeg gerne vil besvare. Det ærede Medlem spurgte, om Indførelse af tvungen Voldgift i Arbejdsstridigheder ikke ogsaa vilde drage den Konsekvens med sig, at Priserne paa de Varer, som Handelsstanden handler med, skulde underkastes, jeg formoder, Statens Bestemmelse af den ene eller den anden Art. Jeg skal svare det ærede Medlem, at saa længe der er fri Konkurrence inden for Handelen, er der efter min Opfattelse ingen Grund til at fastsætte Priserne ved Lov eller paa anden Maade. Men det er jo netop det, der ikke er med Hensyn til Arbejdskraften; her er man allerede inde paa, at Prisen skal fastsættes enten ved tvungen Voldgift eller gennem langvarige Lønkampe af den ene eller den anden Art. Det er altsaa to dia-

metrale Modsætninger. Under det ene Forhold kæmper man under fuldkommen frie Vilkaar, under det andet Forhold har man i Forvejen underkastet sig Tvang.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Kristen Amby har Ordet for en kort Bemærkning.

Kristen Amby: Jeg maa tilstaa, at det ærede Medlem Hr. Chr. Jensens Betragtninger angaaende Voldgift forekom mig meget interessante. Han sagde nemlig ikke: det vil vi ikke vide af at sige, nej, han sagde, saadan som nu det ærede Medlem Hr. Prieme har stillet det op: saa maa Handelen have sine Priser reguleret! Nu maa jeg sige, at i et lukket Marked, paa Steder, hvor der ikke er nogen stor Konkurrence, Steder, hvor Staten ved sin Lovgivning beskytter maaske baade en Del Handel og Industri, dér ser jeg heller ikke nogen særlig Ulykke i, om Samfundsmagten vendte sig imod alt for høje Priser. Men endelig vil jeg sige til det ærede Medlem med Hensyn til Spørgsmaalet om Lønningerne bestemt gennem Statsmagten — for det er jo det, der er Tale om —, at Lønningerne vilde naturligvis rette sig efter Prisniveauet i Landet. Jeg tror ikke, det ærede Medlem behøver at lægge i sine Betragtninger noget om, at Statsmagten, saadan som vi kender den i Dag, paa Forhaand vil sige, at Arbejdernes Lønninger ikke skal kunne hæves, hvis Priserne er hævet, naturligvis ikke. Naar Spørgsmaalet brænder paa i vore Dage, og efter min Mening ikke blot gør det i den akutte Situation som i Fjor, men gør det principielt, saa er det, fordi det fornøftigvis og retfærdigvis maa erkendes, at man inden for den enkelte Fagforening eller den enkelte Sammenslutning eller inden for den enkelte Arbejdsgiverforening benytter en Magt, man har, og derved ikke bare vender sig imod den, der er den organisatoriske Modpart — for det fik være —, men vender sig imod sine egne. Hvis f. Eks. — jeg skal slet ikke komme ind paa, om det er Tilfældet eller ej —, men hvis det kunde tænkes, at Bygningshaandværkerne her i Landet, baade Arbejderne og Arbejdsgiverne, ved deres Magtmidler tiltvang sig for høj Løn, for høje Priser for at udføre Arbejdet, hvem gaar det saa ud over? Først og fremmest den øvrige ubemidlede Befolkning, derunder Arbejderne, idet Huslejen stiger. Derfor er det Problem ikke uden videre til at afvise: Spørgsmaalet, om det ikke, naar Samfundet har udviklet sig derhen, hvor det